

Абонаментъ:
за година 18 лева
6 м-ца 9
3 5

Срещен брой 5 ст.

Телефонъ № 263.

ВАРНЕНСКИ

ОТЗИВЪ

НЕЗАВИСИМЪ ЕЖЕДНЕВЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ БЪЛГАРСКИ

Директоръ: ПЕТРЪ А. ПЪЙЧЕВЪ

Урежда редакционенъ комитетъ.

Редакторъ: ИВ. ДИМИТРОВЪ

Обявления:
по споразумение.

Ръкописи не се връщатъ.

Венчки исплатения стагатъ
чрезъ директора на
Патръ А. Пъйчевъ

Англо-Българско Анонимно Д-во
АРКИСЪ КУЮМДЖИЯНЪ
50 центри МАНЧЕСТЕРЪ.

Клонове: РУСЕ, ВАРНА, ПЛОВДИВЪ и СОФИЯ.

За телеграми: КУЮМДЖИЯНЪ. Телефонъ № 22.

Възвѣстиваме на почитаемата си
кlientела, че ни пристигнаха най-
големъ и избранъ асортиментъ
отъ всевъзможни манифактурни и га-
лантарийни стоки:

чисти копирени и вълнени платове
за костюми и блузи, най-модерни
дамски и мъжки пѣтни чадъри, обуща,
табелни кревати, мобили, паумани и
вещички за деца и разни други.

Продаваме единъ КЪОШКЪ
и даваме подъ на-
дъ, близо до брѣга на най-хиги-
ениотъ мѣсто въ лозята.
СПОРАЗУМЕНИЕ РЕДАКЦИЯТА ЗА Т. & С.

Д-во Г. Демировъ
Варна.

Поставяне съ разни колониални стоки
и продажба на едро и дребно.

За Великденскитъ празници
намалихме цѣнитъ на колониал-
нитъ си стоки.

Телефонъ № 322.

1-ва Българска модерна фабрика
А. Г. Кацулисъ
Варна.

Телегр. адресъ: Кацулисъ. Телефонъ № 99.

За таханъ, хаяви, покумъ. Разни
вещички и др. Изпълнителски биски-
ти отъ всички видове.

Сапунъ за пране
Марински и Айналийски типъ.
84 180

Революцията въ Македония и паведение- то на България.

Последното въстание на ма-
кедонското население, дойде за
излишенъ път да подчертае
истинността на многократно
плати изнесения отъ българска-
та преса фактъ, за непоносимо-
то положение на поробеното въ
Македония българско и турско
население.

Цѣлия европейски свѣтъ вече
знае, че населението въ завла-
денитъ, слѣдъ съюзническата
война, отъ сърбитъ и гърцитъ
македонски земи, е подложено
на прѣсѣждане и изтрѣбление.

Нашата ежедневна и партий-
на преса е отбѣлзвала до сега
безброй случаи на прѣсѣждане
македонското население отъ
гръцкитъ и сръбски власти.

Ние и сега бихме посочили
хиляди примѣри на убийства,
грабежи, изнудения и пр.
Самия фактъ, че въ България
има вече нѣколко хиляди бежанци
отъ Македония, показва, че режимъ
тамъ е непоносимъ.

Не отъ добро и не за кефъ
българското население напуска
бащиното си огнище, къмъ ко-
ето то е по природа привързано
и дири закрил при своитъ
братя въ свободното царство.

Въстанието въ Македония е
слѣствие на сръбскитъ звер-
ства, които тѣ вършатъ съ без-
защитното население и, всички
умуваия на сръбската преса,
да прѣдставятъ това въстание
като инспирирано отъ България,
се явяватъ смѣшни опити да се

хвърли прахъ въ очитъ на ония,
които ясно виждатъ първоиз-
точника на размирицитъ въ Ма-
кедония.

За насъ този въпросъ не е
толкова важенъ: революцията
въ Македония не може да се
яви — рано или късно, роба
трѣбваше да въстане, защото
човѣшкото търпѣние има
своя граница.

Въ историята на народитъ
нѣма примѣръ, дѣто единъ на-
родъ да въстане противъ свои-
тъ власти, когато е имало
единъ шо годъ редъ въ стра-
ната. Народитъ понесатъ доста
тежки режими, но, когато въ
самото управление настане ама-
рия и живота и имота на насе-
лението не могатъ да бждатъ
гарантирани отъ властта, само-
то население бива принудено,
по силата на инстинкта за само-
съхранение, да грабне оружие-
то за да брани честта си отъ
ония, които трѣбваше да бждатъ
негови покровители.

Така че, въстанието въ Ма-
кедония говори злѣ за сръбска-
та управа. Намъ то не може да
закача, защото ние тамъ нѣма-
ме власт, защото тамъ сръби
управляватъ, въ тѣхнитъ рѣцъ е
силата и, ако немогатъ да въд-
ворятъ правотъ редъ съ тая
нечастна страна, това показва,
че тѣ никога не сж мислили по
този въпросъ.

И у насъ има други народ-
ности, но тѣ се чувствуватъ ка-
то български граждани и нико-

га не сж мислили да въставатъ,
защото нѣма противъ когото за-
качко, защото тѣ се чувству-
ватъ като равноправни гражда-
ни и се ползватъ съ всички
права, които конституц. имъ дава

И, ако въ сръбска земя, бъл-
гарското население е въ въста-
ние, това показва, че тамъ лип-
сватъ най-елементарнитъ прав-
дини нужни за една правова
държава; затова ние поддържа-
ме, че главния виновникъ за
въстанието въ Македония трѣб-
ва да се търси въ Нишъ.

Тоя случай намъ ни навежда
на друга мисль. Сръбскитъ
власти, по заповѣдь отъ Нишъ
могатъ винаги да прѣдизвикатъ
въстание въ Македония.

Всѣки ще разбере, че ние нѣ-
маме никакъвъ интересъ отъ
тия размирици, до самата наша
граница, толкова повече че вси-
чко това най-послѣ ще се свър-
ши съ избиването на населени-
ето въ въстаналитъ области и
разграбване или опожаряване
на имуществата имъ, прѣдъ ко-
ято перспектива ние не можемъ
да бждемъ спокойни, като се
има прѣдъ видъ, че большинст-
вото отъ населението въ тия
мѣста е българско. Може би
тая цѣль гонятъ сръбскитъ у-
правници.

И, ако съ прѣсѣждането на
българския елементъ въ Маке-
дония Сърбия цѣли да прѣдиз-
вика България и да я извади
отъ неутралитета ѝ, толкова по-
зле за нея, защото това би на-
правило невъзможно всякаво
споразумение между двѣтъ тия
държаки, което би увърдило
тѣхнитъ интереси.

А. П. Шибосъ.

ЗАВИДНА БАЛКАНСКА ОБИЧЪ.

40 дни прѣди великденъ т. г.
въ Балканското селце (коляби)
Олавоци Г. Брозко-скромно е
позналъ на нескромни 110 го-
дини бащата на съгражданина
ни Нено Славчевъ, търговецъ.
На великата сѣбѣта, обаче т. е.
на четиредесетия день отъ кон-
чината на бащата се е помина-
ла и майката на Славчевъ на
105 — 106 години. И смъртта
е прибрала старата майка въ
едно разстояние отъ десетина
минути и ето ги какви обстоя-
телства: по старъ балкански и
християнски обичай, майката е
поръчала да се направятъ про-
сурки (хлѣбъ) и да се разда-
датъ съ сирене за упокоение
душата и паметта на покой-
ния си и незабравимъ другаръ

и съпругъ. До тоя моментъ, на-
истина, тя се е радвала на не-
поколебимо физическо, тѣлесно
здраве, но все пакъ, за да на-
стъпи тѣй внезапно и леко
смъртта, вѣроятно е, тя да е
била вече разгромена душевно
отъ тѣжа по загубата на своя
столѣтенъ другаръ. Иначе асжъ
да се прѣдполага не може.

И, наистина, проживѣла цѣль
животъ съ другаря си, сподѣ-
ляла прѣзъ цѣло столѣтие тол-
кова радости и тѣжи подъ крѣп-
ката и свѣжа природа на сѣщо
тѣй свѣжия и величественъ
балканъ — Стара планина, ста-
рата другарка не тѣй леко е
могла да понесе и прѣживѣ
тѣжата по нечаканата разлѣка
съ свидния си и обичай дру-

гаръ. Каква завидна идилична
сѣпругеска и другарска обичъ!

Настоящото поколение днесъ
толко много трѣбна да завиж-
да за подобна, скромна, но
пъкъ истинска, естествена и
дълготрайна обичъ! Още пове-
че има то да скрибуца по тѣй
наречената днесъ „любовъ“, ка-
то има прѣдъ видъ, колко днеш-
ната любовъ (по която толкова
мастило се излива и се възпѣ-
ва, до небеса) е капризна, ми-
молѣтна и неестествена, а та-
кава е тя, защото, въ много-
то случаи, бива наксана съ фе-
шиви декорации и се под-
на съ усложности, който
ди своята дълбочина, та-
чатъ да се проявява естест-
веностъ и прѣзъ

сого.

